

de rooie roeptoeter

De Rooie Roeptoeter (RRT) is een onregelmatig verschijnend, links blad voor Oisterwijk, Moergestel en Heukelom. Uitgave: redactiecollectief RRT, Postbus 340, 5060 AH Oisterwijk. Home-page: <http://www.do.nl/rrt>. Abonnementen zijn gratis, maar financiële steun is welkom: giro 5264985 t.n.v. De Rooie Roeptoeter te Oisterwijk.

Nummer 50* november 1999

Conservatieve katholieken rukken op

Met de benoeming van Wim Eijk tot bisschop van Groningen kwam het offensieve optreden van conservatief rechts binnen de katholieke kerk weer eens nadrukkelijk naar voren. Eijk is niet tegen de doodstraf, is tegen de oecumene, meent dat vaak sterk overdreven wordt wat de katholieken tijdens de oorlog de joden hebben aangedaan en hij beschouwt homoseksualiteit als een neurose. De Volkskrant onthulde dat Eijks benoeming is doorgezet door het conservatieve Opus Dei. De katholieke kerkhistoricus Ton van Schaik deed een boekje open over Eijks theologische denkwereld. Volgens Van Schaik zijn Eijks opvattingen ingegeven door de katholieke en uiterst conservatieve organisatie Opus Dei. Wim Eijk blijkt nu ook een lezing te hebben verzorgd op het Opus Dei instituut Zonnewende aan de Tilburgseweg in Moergestel. Opus Dei werd in 1928 opgericht door de priester Josemaría Escrivá. Goddelijke inspiratie deed hem zien dat de kerk een lekenorganisatie nodig had, die heiligheid nastreefde zonder in retraite te gaan, maar juist door zich midden in de wereld te wijden aan hun beroep. De bloei voor de beweging begon met de komst van paus Johannes Paulus II, zelf werkzaam in het priesterhuis van Opus Dei. 1500 gezagsgetrouwe en rechtzinnige priesters zijn inmiddels lid van Opus Dei. In Nederland telt de beweging enkele honderden leden, waaronder een priester die het studentenpastoraat in Maastricht uitoefent, de vorige standplaats dus van 'onze' pastoor Van Buijtenen. Opus Dei rekruteert haar leden met name uit academische kringen. Ook op Zonnewende worden vooral studenten uitgenodigd in retraite te komen. De Rooie Roeptoeter onthulde al in mei 1985 dat onze plaatsgenoot jonkheer prof. dr. Alting von Geusau, ridder in de orde van de Nederlandse leeuw en persoonlijk bevriend met de koninklijke familie, medewerker van Opus Dei was. In de univer-

siteitsstad Tilburg was een contactgroep van Opus Dei actief. Wie precies lid is van deze organisatie is echter niet bekend, het lidmaatschap van Opus Dei is geheim. De Opus Dei leden gebruiken een boetegordel en een gesel. De boetegordel is een ketting met stompe pinnen die om het bovenbeen wordt gesnoerd en een gedeelte van de dag gedragen. De gesel is een klein zweepje van touw, zonder scherpe aanhangels. Daarmee wordt het bovenbeen of het achterwerk onderhanden genomen. Hoe groot de invloed van Opus Dei in Oisterwijk is, kunnen we dus toch gemakkelijk vaststellen. Gewoon de broeken omlaag of het priestertergewaad omhoog trekken.

Wijze lessen

Wat is dwazer dan de massa naar de mond te praten; dan tegen de verkiezingen met brood en spelen de stem van het volk te winnen; dan te jagen naar de gunst van het dwaze volk, zelfingenomen te zijn door toejuichingen, bij een triomf te worden rondgedragen en bekeken als een afgodsbeeld, dan in brons vereeuwigd op de markt te willen prijken? Voeg hierbij nog het jagen naar eretitels en praedicaaten.....

Erasmus, Lof der Zotheid.

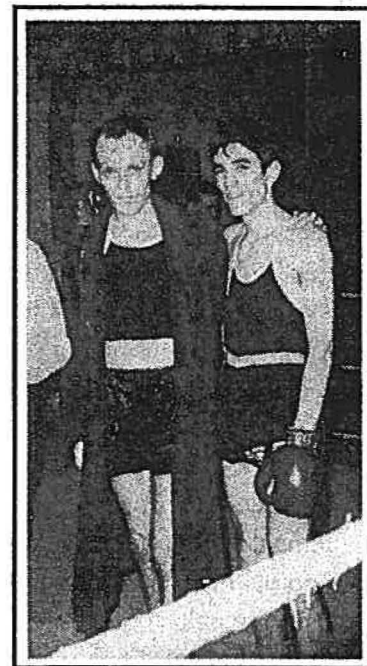
Stuur uw antwoord, reactie of variant naar de redactie.

Theo Op 't Oog

Het vorig jaar overleden raadslid Theo op 't Hoog genoot in brede kring aanzien. Ook binnen ons redactiecollectief was deze 'rebel without a cause' uit de lokale politiek geliefd. Met een knipoog onthullen wij dan ook het andere verleden van Theo: de bokswereld. Al lange tijd gingen er verhalen over Theo's bokscarrière: hij zou altijd tegen een kop kleinere tegenstanders gespeeld en gewonnen hebben, tot op een dag dat hij door een kleinere uitdager knock-out werd geslagen. Einde bokscarrière van Theo. We wisten niet of

we deze barkruk-verhalen moesten geloven. Totdat we een boekje in handen kregen in Gemerts dialect geschreven door Ad Otten. Daarin staat een compleet verslag van de bewuste bokswedstrijd van Theo op 't Hoog, met zelfs een foto van een bedroefd kijkende Theo. Onze verwondering was groot, maar wat bleek: de schrijver Ad Otten bleek die kleine tegenstander van Theo te zijn geweest die hem op het canvas kreeg. Wij laten enkele fragmenten uit het hoofdstuk 'Bokskampioen' volgen. Het was januari 1965, in Roosendaal werden de Zuid-Nederlandse bokskampioenschappen gespeeld en in het vedergewicht waren er maar twee deelnemers: Ad Otten en Theo op 't Hoog. De eerste wedstrijd was dus tegelijk de finale. We laten Ad Otten aan het woord: "Ik moes, z'n iedderaen, t'gge Op 't Oog aajt Den Bosch "Henk Willems wás m'ne sp'jsjaole begelejder (...) Henk kleejde m'n álleng án. Zwáchtels um m'n haand, handskoewn án, beskèrmgòrdel um. Haj zétte me op 'n kruk, zalfde m'n gezeecht èn ie z'n: 'Op 't Oog, Adje, dès naw nèt iejt vùr aw!'. Henk waor in z'n illemènt. Ovveral zág ie bekéende gezeechte van vrùgger èn t'ggen iederaen z'n ie: 'Adje moet t'ggen Op 't Oog èn Adje wòrt kampiejoen!'. Már ik hat 'r hillemlòl g'n fiedüssie in. En vùr m'n gevùjl héb 'k m'n aajge in dè kleedlekaol ürren áchterin op zitte vraete van de zinnewe (...) Op'ns vlòg de deur oope èn kwaamen 'r 'n stél pliessies binne. In ünnefòrm. 'n Joong agèntje veurop vroeg: 'wie is Otten? Ik ben Op 't Oog! Ik moet tegen Otten!' Toen ik knikte, zít ie: 'Ooh, bekeek me zòd 's wa vanaajt de hògte, hing toen z'n pét án 'nen haok án de mùjr èn begos al mendinne wa skejnbeweegenge te maoke t'gge 'nen onzichtbaoren teegestander in d'n hoek van 't lekaol. Z'nen trèener was òk binnegekòmme èn die z'n op de maot van de skejnbeweegenge van z'nen pùpil: 'TSAK TSAK TSAK TSAK!', ik ha 't nie m'r. Ik ha 't ècht nie m'r. Már Henk Willems wél. Die wás gewoon in de zùvvenden hìmmel. Ovvrál peesden ie roond: 'Heej, wítte 't al. Ons Otje moet t'gge 'ne pliessie!'. Èn m'n viejt ie baj m'n skaowers èn ie smiespel-grejnside in m'n òrre: 'Heej, jonge, Adje, d'í is de kans van oew laeve um 'ne pliessie t'gge z'n òrre te vaege! Èn dè doedde gaj hè, want zòn kans kriedde noajt m'r!' (...) De zaol zaot ondertussen álleng vol. De ringárts èn de zjùurie zaoten al op hullie pláts èn ik wiejr d'ùr 'nen hòp vòlk meegenòmme nò de ring èn ik daacht dè'k van de skrik nie ìns op 't poodiejum zò kanne klimme èn dè'k op z'n minst m' m'n baen tussen de tawe van d'n boksring zò bliejven hange. Ovveral vandòn kr'g 'k wél dawkes van 'Zét 'm op, Adje!' 'Süksès, jonge' èn: 'Die hédde gaj hèndeg, Otten". Bij de ring stond Henk Willems die op uitdrukkelijk verzoek van Ad Otten een fototoestel meegenomen had om de finale op vast te leggen. "Op 't Oog ston t'ggenovver meen al te trappele in z'nen hoek. De skejds riejp ons nò 't midde, keek òf we 'n gebitje in han, kontreleerde de handskoewn èn tikte m' de reug van z'n haand onder de gòrdel um te zien òf t'r òk vùr ons klòôte beskèrming wás (...) Tijn, twintig sekonde drèèjde we um elkaor hìnne. 'T Wiejr hoe langer hoe stiller in de zaol. Agènt òp 't Oog mákte 'n skejnbeweegeng, ik vùlde dè'k 'n drèèj um m'n òrre kr'g, már d'r gebeurde nòg veul maer

èn ik weet nie presies wa allemòl. 't Moet 'n reflèks zèn gewíst van 'nen rèchsen hoek. Van meen! De pliessie lág op de grond en ik ston 'r m' twae zwaor bibberende vaojste ovverhìnne gebògge (...) Ik zág nòg nèt in z'n ògge dè haj òk nie wis wát 'r naw presies gebeurd wás. Haj keek zò verèkkes glázzereg (...) Nò aacht télle reust wás Op 't Oog ovverènt gekrabbeld èn de skejds riejp alw'r: 'Boksen!!' We kwaome op èermafstand èn toen gebeurden 't oppernééjt. 'ne Rèchsen hoek?? Ik weet 't ècht nie. Már: Haj lág w'r op de grond. Ik snaptin 'r niks af". De scheidsrechter telde tot tien, maar toen zat Theo op 't Hoog nog maar amper op zijn knieën "De wédstrejd wás afgelòppe! Ik ha gewonnen èn um de skaowers van Op 't Oog hinge ze 'n sòrt molton deeke". Henk Willems vergat bijna in alle consternatie een foto te maken "Éfkes kiejke nò 't vùggelke', grejnside Henk t'gge Op 't Ooge, die nòg steeds nie wis hoe òf dèt ie 't ha". Een jaar later stond Ad Otten met zijn vrouw Alma te wachten voor een zebepad bij het station in Den Bosch. "Dòr ston 'nen agènt 't verkeer te reegele. Ik zág 't meteen: 't Wás Op 't Oog (...) Haj ha ons wél gezien èn 'n bietje skaw kwam ie onze kant aajtgeskeete: 'Ben jij niet Otten uit Gemert?' vroeg ie. 'Ja', zít ie - meer t'ggen Almas as t'gge m'n - 'we hebben toen tegen elkaar gebokst hè! Ja, en wat ik toen had, dat weet ik niet. Sindsdien heb ik nog vijf of zes matches gebokst en allemaal gewonnen. Eh... eens even kijken, ja allemaal gewonnen toch!' 'Oh ja?', vroeg ik 'm. Haj zág án m'n gezeecht dè'k alle aajtslaoge aalt vòlgde èn dè'k humme naom noajt m'r wás teegegekòmme. Alma keep in m'nen èèrm, ze vùlde dèt 'r iejt nie goewd waor. 'Kòm, z'í ze toen, 'we moette w'r wejter! Daag hè' 'Ja... Daag', z'n Op 't Oog. Èn zòd braocht ie 't 'r dieje kaer èn vùr hummen doen nòg goewd vanaf. Dangkzaj ons Alma".

Begrotingsbijdrage

Omdat we niet verwachten dat de begrotingsbehandeling in de raad veel vuurwerk zal opleveren, hierbij een bijdrage in de vorm van een anonieme brief. Meestal doen we er niks mee, omdat dergelijke brieven veelal een pleidooi bevatten voor het weghalen van verkeersdrempels en andere 'Blij dat ik rij' items. Maar nu is er sprake van een nieuwe trend: je schrijft een brief, kopieert die in de supermarkt en je 'vergeet' de kopieën mee te nemen. Zo bereik je een optimaal lezerspubliek. Onderstaande brief vonden we ook onder zo'n kopieermachine, saillant detail is dat het telefoonnummer van het adres niet voldoende verwijderd is. Wie er behoefte aan heeft zou dus kunnen bellen. Dat willen we de briefschrijver niet aandoen, vandaar dat we het laatste cijfer onleesbaar hebben gemaakt.

BIZ
FIN

1 September 1999

ner.
-528 35 2

Excellentie,

Betr. Gem. Oisterwijk (incl. Hoergestel en Heukelum)
aantal inwoners ca. 25.000 - en .. de Zalmsnip

In no time heeft het Oisterwijkse Bestuur het gepresteerd een tekort op te bouwen van f 2,2 miljoen (waarvan f 1,2 miljoen structureel !)

Wat stelt dit bestuur thans voor : òf de Zalmsnip ad f 100,-- naar de Algemene middelen (voor Oisterwijk betekent dit ca. f 1 miljoen) òf de tarieven en belastingen gaan drastisch omhoog. Dit vind ik - en met mij velen een soort chantage politiek gebaseerd op een onvakkundig gehouden boekhouding.

Laat men tenminste de burgers informeren welk gefundeerd voorstel men heeft hoe de tekorten kunnen worden verkleind en hiervoor een tijdpad uitstippelen.

De gemeentelijke "coalitiepartijtjes" hebben de rijen gesloten en zijn het "natuurlijk" eens met het "beleid". Immers de wethouders fluisteren (zo gaat dat hier) hun fractiegenoten in hoe zij moeten staan tegenover de voorstellen van het college.

Fantastische voorstellen staan op stapel, terwijl die nog geen eens in de voorjaarsnota zijn verwerkt - dus houden wij ons hart vast - zoals een cultureel centrum (met grote stadsallures) een wintertuin (kosten naar ik meen f 2 miljoen) een orangerie een ondergrondse parkeergarage een golfbaan (en er zijn er al wat hier in de buurt)

Bovendien is de chaos ter huize van de gemeente (een dorp) dus nog niet geluwd. het is een "va et vient" van organisaties en adviesbureaus hetgeen ook honderdduizenden guldens kost. Het lijkt er op dat de Burgemeester de "toko" niet meer onder controle heeft, resp. krijgt.

Kunt U s.v.p. eens ingrijpen, vóórdát ons mooie dorp een artikel nr. zoveel gemeente wordt.

Veel dank bij voorbaat namens velen.

Hoogachtend,

Bon voor een gratis abonnement

Naam:.....

Adres:.....

Opsturen naar RRT, Postbus 340, 5060 AH Oisterwijk en de postzegel niet vergeten!

Cadeau voor jarige Roepoeter:

De RRT bestaat deze maand 15 jaar. Steun het linkse blad van Oisterwijk met een bijdrage: giro 5264985 t.n.v. redactiecollectief RRT, Postbus 340, 5060 AH Oisterwijk.

Burries Kèk op Osterwèk

Pepernoten

Zo'n vier maal per jaar lees ik De Telegraaf. Evenzovele malen bezoek ik namelijk de kapper. En daar is de keus beperkt tot glossy haarmodebladen of het blad van Henk van der Meyden. Voor bewust kalende mannen is de keuze dan niet moeilijk. Mijn oog viel direct op het Stan Huygens journaal met de vette kop: Bram Peper-effect in Oisterwijk. Daaronder een foto, met de inmiddels bekende Kortmann-grijns, waarop Oisterwijks burgemeester een cheque van 60.000 gulden in zijn handen krijgt geduwd. Op de foto verder een geforceerd vrolijk kijkend echtpaar Wong van Rasa Senang. Kortmann had zojuist de hilarische woorden gesproken: "Ik kreeg net die cheque in mijn handen geduwd en je denkt dan meteen aan het Bram Peper-effect". Nou dat valt nogal mee! Niemand in de kapsalon bleek die mening toegedaan. Immers Peper is toch vooral een eerste-klas bestuurder, iemand die een gemeente provinciaal en landelijk op de rails weet te zetten. En daar zijn we in Oisterwijk nog ver vanaf zonder ijsbaan, golfterrein en een OC op de plek waar de commissaris dat wil en niet op de plek waar de burgemeester het wil. Terwijl Peper al echtscheidend en whisky drinkend de grootste politieke zaken geregeld kreeg, zien we Kortmann vooral in gelegenheden waar zelfs Jan Vayne, de uitgenodigde pianist op het feestje bij Rasa Senang, het laat afweten. Kortmanns kompaan Rakhorst was er blijkbaar ook al niet om de treurende familie Wong van Rasa Senang met een oude kwijl jazz melodie uit de problemen te redden en Jan Vayne te doen vergeten. Voor Kortmann in elk geval bood dat de mogelijkheid om bij afwezigheid van zijn wethouder van financiën het goede doel van de avond (het Liliane-fonds) 1000 gulden te geven. Uit de gemeentekas wel te verstaan. Maar dit soort financiële escapades van de burgemeester halen het toch niet bij wat Peper in de krant verweten wordt: een trekhaak voor de caravan op gemeentekosten of zijn chauffeur inhuren om de vuilniszak van Neelie en Bram buiten te komen zetten omdat het echtpaar dat zelf niet wilde doen vanwege een regenbui. De arbeidersjongen Peper is een echte regent geworden, het jongetje van de commissaris der koningin Kortmann wil het nog steeds graag worden, maar is telkens op de verkeerde plaats en tijd aanwezig. Kees van den Broek van het Liliane fonds was geroerd door de cheque die Kortmann mocht geven. Kort-

mann had met de gemeentelijke bijdrage drie-en-eenderde kind geholpen zo becijferde Van den Broek. Dat is geen Peper-effect, dat zijn kruimels: Peper-noten op een verder lege schaal.

Burrie

Aanleggen

Enkele jaren geleden kocht een rijk man voor zijn dochter een monumentale boerderij met uitgestrekte landerijen. Op deze wijze wilde hij de droom van zijn dochter realiseren: een paardenmanege. Het toeval wilde echter dat de landerijen gelegen waren in een gebied waar de overheid zuinig op wilde zijn. Er moest toch een beetje natuur in het land bewaard blijven. De rijke man zag al snel dat het op de koninklijke manier niet mogelijk was om de droom van zijn dochter snel te realiseren. Maar geen nood. Met geld is tenslotte veel mogelijk, dacht de man. Hij besloot dan ook een list te bedenken. Rondom zijn perceel werd een strook maïs ingezaaid. Toen de planten hoog genoeg waren en het perceel aan het oog van de dorpsbewoners was onttrokken gingen de machines van de plaatselijke grondwerker aan de slag. Af en toe zag men boven de maïs nog wel eens de grijper van de gronddachines uitkomen, want de maïs groeit nu eenmaal niet tot aan de hemel. Een brave buurtbewoner besloot op een dag poolshoogte te nemen. Halverwege zijn wandeling werd hij echter ruw in zijn mijmeringen verstoord. Hij zag hoe in grote vaart een jeep op hem afreed om pas juist voor hem tot stilstand te komen. Een vervaarlijk ogend sujet stapte dreigend uit het voertuig. Hij voelde hoe hij bij de nek werd gegrepen. Koelbloedig, zoals de meeste bewoners uit dat dorp, weigerde hij echter zich te laten intimideren. We wonen per slot van rekening in een vrij land en waar blijf je als je je laat intimideren? Thuisgekomen besloot de brave burger dat hij het hier niet zo maar bij kon laten. Via een vriend uit een nabijgelegen dorp kreeg hij te horen dat vanuit het daar gevestigde Gemeentekantoor reeds een brief was verstuurd om de rijke man erop te wijzen dat ook voor rijke mannen wetten gelden. (dezelfde wetten als voor kleine boeren). De rijke man zou volgens dat schrijven alsnog een vergunning moeten aanvragen. De vergunning in kwestie stond bekend als een **aanlegvergunning**. Om alle misverstanden te voorkomen wees zijn vriend hem er nog op dat deze vergunning niets te maken had met cafébezoek of jachthavens. Mocht u een dezer dagen in de plaatselijke weekbladen bij de **GEMEENTE OISTERWIJK** een aanvraag tegenkomen voor een aanlegvergunning (ontgronding, dichten van sloten, verdiepen van sloten, aanleggen nieuwe sloten, aan en afvoerwegen) voor percelen nabij de Oirschotseweg in Moergestel, waar in betere tijden de familie Huysman boerde, dan weet u nu waar het over gaat. Tot slot nog een waarschuwing: blijft allen op veilige afstand van het betrokken perceel want pottenkijkers worden niet gewaardeerd. Negeert u deze waarschuwing en ziet u een donkerrode jeep naderen: rennen dan! (wordt vervolgd)